

Пенчо Славейков

Насреца ми седеше мълком
ТИ...

Насреща ми седеше мълком ти,
бог знае де занесена в мечти –
от тебе поглед без да дигна,
аз тез мечти се мъчех да постигна.

Но неми бяха ясните очи –
и само в тази яснота личи,
че буря е зад тях нощес вилняла
и яснота чрез сълзи им е дала.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6592>]